

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A Vigszínház ismét Faludiéké lesz*

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)

1922. II/4
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Vigszínház

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

A Vigszínház ismét Faludiéké lesz

MI történik a Fővárosi Orfeummal és a Renaissance-Színházzal
Ben Blumenthalék csalódással

— *A Magyarországi tudósítójától* —

Néhány napja híre járt, hogy a Belvárosi Színházat az Unio-részvénytársaságtól megváltaná a Ben Blumenthal-csoport, amelyé már a Vigszínház s amely a jövő szezontól a Fővárosi Orfeumot operettszínházzá fogja átalakítani. Ezt a hírt megcáfolták, de maguknak az Unio igazgatóinak nyilatkozataiból kiderült, hogy nem igen azonosítják magukat *Bárdos Arthur* dr. színházvezetésével.

Tény az: a Belvárosi Színházról nem tárgyal Ben Blumenthal, mert az amerikai filmtröszt berlini képviselője *nem akar új színházat Budapesten*. Amikor Ben Blumenthal a Vigszínházat a newyorki cukortröszt megbízásából megvásárolta, akkor nem színházat akartak szerezni a maguk részére, hanem *elsőrangú filmbemutatóhelyiséget*. A Vigszínházból mozi akartak csinálni, amely bemutatóhelye lett volna a tröszt filmjeinek. Ez a terv azonban meghusult azon, hogy a Vigszínház telkét annakidején *kimondottan drámai színház számára* engedte át a főváros, s még inkább meghusult az új mozirendeleten. Ben Blumenthaléknak, akik akkor dollárért, s elég olcsón, a békeár egyharmadért vásárolták meg a Vigszínházat, ezután a kudaro után az volt a hitük, hogy a Vigszínházat *színházi vállalkozást* fogják kifejleszteni kibérelték a Fővárosi Orfeumot, hogy a

két színház üzemének egyesítésével tudják megfelelő üzleti eredményt elérni. A színház gazdasági igazgatójának meg-hagyták *Roboz Imrét*, aki addig a mozi-szakma területén működött és művészeti igazgató *Jób Dániel*, a színház egyik rendezője lett, míg a rendezésben nagy szerep jutott *Csontos Gyulának*, a színház egyik régebbi tagjának.

Ezzel a rezsimmel indult új útjára az első huszonöt év után a Vigszínház, s most, — az első félév után, — úgy tudják azok, akik Ben Blumenthal terveivel ismerősek, hogy a Vigszínház tulajdonosai nem találták meg számításukat, s így a cukortröszt éppenséggel nem óhajtja magyarországi színházüzemét kifejleszteni, *sőt szabadulni akar ezektől*. Ben Blumenthal személyi szempontjai és üzleti érdekei megváltoztak s emellett a *Vigszínház új vezetősége nem váltotta be a hozzáfűzött reményiségeket*. A színházat az egyik kudaro a másik után éri; *A falu rossza* előadásának nagy erkölcsi bukása a Nemzeti Színház felújítása mellett kapkodóvá tette a vezetőséget, a francia vígjátékok egyre-másra váltották egymást nagyobb siker nélkül, *Földes Imre* darabja a *Bátvány*, amelyre rengeteg pénzűt költöttek, megbukott, s a színház ma azokból a darabokból s előadásokból élésködik, amelyek még a régi rezsim hagyott hátra. Azok, akik ismerősek a dolgokkal, azt is

tudják, hogy valóságos *tröszttrájk* van a Vigszínház ellen, bizonyos *személy okok* miatt az írók nem adják át előadásra már befejezett darabjaikat, hanem — várnak.

Színházi körökben úgy tudják, hogy a *főv. szezomban már ismét a Faludiéké fog-mak igazgatni a Vigszínházban*. Ben Blumenthaléknak ez a megoldás volna a legkedvesebb, s — hír szerint — tárgyalások folynak arról, hogy a Faludiék ismét anyagi részesedést vállalnak a Vigszínháznál, ismét átveszik annak pénzügyi és művészi vezetését, s hogy az új *Fővárosi Színház* is már az ő vezetésük alá kerülne, még pedig akként, hogy a Vigszínház dramaturgjának egy jónévű szinpadí *Irót*, az operettszínház vezetésére pedig *Tapolcai Dezsőt*, a Városi Színház volt igazgatóját szerződtek.

Ez a változás a Vigszínház vezetésében nem egyedüli. Nemesak a Ben Blumenthalék csalódtak a Vigszínházban, de a bécsi *Philipp és Pressburger-cég* is budapesti vállalkozásában a *Renaissance-Színházban*. A Renaissance állandó deficitel működik; és a bécsi cégnek itt sem váltak be — a mozireményiségei. A színház mozielőadásainak számát egyelőre csökkentik, — s magában a színház vezetésében is változás állott be. *Harsányi Zsolt*, a színház igazgatója, otthagyta állását, a *Góth-pár*, a színház erőssége, *Kövári Gyulával* együtt a Felvidékre ment vendégszerepelni, s eltávoznak a színházból más vezető-tagok, köztük *Mészáros Giza* is. A színház igazgatását *Barna Károly* vette át, aki azelőtt egy ko-

— *Fővárosi hazinyomda 1922* —
lozsvári furnér-gyár igazgatója volt. Ez a megoldás azonban csak ideiglenes, a *Philipp és Pressburger-cég* a maga részvényeit el akarja adni, s most tárgyalások folynak arról, hogy a Renaissance-Színház ismét pályát változtat: megint *orfeum* lesz belőle, mintán vele szemközt versenytársra, a Fővárosi Orfeum viszont — operettszínház lesz. Még az sem lehetetlen, hogy valamilyen módon megtakarítsák a rengeteg átalakítási költséget: a Fővárosi Orfeum megmarad varietének s a Renaissance lesz a Vigszínház új operettszínháza. Mindez azoktól a tárgyalásoktól függ, amelyeket Ben Blumenthalék most folytatnak színházvállalkozásuk jövő sorsáról.